

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spania) la 3 februarie 2017 – Eva Soraya Checa Honrado/Fondo de Garantía Salarial

(Cauza C-57/17)

(2017/C 121/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Părțile din procedura principală

Recurentă: Eva Soraya Checa Honrado

Intimat: Fondo de Garantía Salarial

Întrebarea preliminară

Este posibilă interpretarea că o compensație datorată legal lucrătorului de o întreprindere pentru încetarea raporturilor de muncă în urma modificării unui element esențial al contractului de muncă, cum ar fi o mobilitate geografică care obligă lucrătorul să își schimbe reședința, constituie „compensația pentru încetarea raporturilor de muncă” la care face referire articolul 3 alineatul (1) din [Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului] ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ JO 2008, L 283, p. 36.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 6 februarie 2017 – Ángel Somoza Hermo e Ilunió n Seguridad S.A./Esabe Vigilancia S.A. y Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Cauza C-60/17)

(2017/C 121/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Apelanți: Ángel Somoza Hermo și Ilunió n Seguridad S.A.

Intimați: Esabe Vigilancia S.A. și Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Întrebările preliminare

1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ⁽¹⁾ este aplicabil în cazul în care o întreprindere își pierde calitatea de adjudecatar al serviciilor contractate cu un client, ca urmare a rezilierii contractului de servicii, în cadrul căruia activitatea se bazează în principal pe forța de muncă (supravegherea incintelor), iar noua întreprindere adjudecată a serviciului preia o parte esențială din personalul alocat pentru prestarea acestuia, în condițiile în care subrogația respectivă în contractele de muncă se face în temeiul unei obligații prevăzute în convenția colectivă de muncă din sectorul serviciilor de supraveghere?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară, în cazul în care legislația statului membru, adoptată în vederea transpunerii directivei, prevede, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE, că, ulterior transferului, cedentul și cesionarul răspund în solidar pentru obligațiile – inclusiv cele privind salariile – născute anterior transferului din contractele de muncă existente la data acestuia, o interpretare conform căreia răspunderea în solidar pentru obligațiile anterioare nu se aplică în cazul în care preluarea unei părți esențiale a forței de muncă de către noul contractant este impusă de prevederile convenției colective din domeniu și această convenție exclude răspunderea în solidar în ceea ce privește obligațiile anterioare transferului, este conformă cu articolul menționat din directivă?

⁽¹⁾ JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială, 5/vol. 6, p. 20.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 9 februarie 2017 – NCG Banco, S.A. (în prezent Abanca Corporación Bancaria, S.A.)/Alberto García Salamanca Santos

(Cauza C-70/17)

(2017/C 121/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: NCG Banco, S.A. (în prezent Abanca Corporación Bancaria, S.A.)

Intimat: Alberto García Salamanca Santos

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că recunoaște posibilitatea ca o instanță națională, cu ocazia aprecierii caracterului abuziv al unei clauze privind exigibilitatea anticipată incluse într-un contract de împrumut ipotecar încheiat cu un consumator și care prevede exigibilitatea pentru neplata unei rate, pe lângă alte situații de neplată a mai multor rate, să constate caracterul abuziv numai în ceea ce privește partea sau situația privind neplata unei rate și să mențină validitatea clauzei privind exigibilitatea anticipată, ca urmare a neplății mai multor rate, care este prevăzută cu titlu general în cuprinsul clauzei, indiferent de faptul că analiza concretă a validității sau a caracterului abuziv trebuie amânat până la momentul exercitării posibilității respective?
- 2) O instanță națională are posibilitatea, în conformitate cu Directiva 93/13/CEE – după ce a constatat caracterul abuziv al unei clauze privind exigibilitatea anticipată a unui contract de împrumut sau de credit cu garanție ipotecară – să aprecieze că aplicarea supletivă a unei norme de drept național, cu toate că prevede inițierea sau continuarea procedurii de executare împotriva consumatorului, este mai favorabilă pentru acesta decât suspendarea respectivei proceduri speciale de executare ipotecară și autorizarea creditorului să solicite rezilierea contractului de împrumut sau de credit sau plata sumelor datorate și executarea ulterioară a hotărârii de condamnare, fără avantajele pe care această procedură specială de executare ipotecară le presupune pentru consumator?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

A acțiune introdusă la 24 februarie 2017 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria

(Cauza C-97/17)

(2017/C 121/25)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Mihaylova și C. Hermes, agenți)